

frivool

maandblad voor fijnproevers

nr. 44 / 1981

f 5,95

*Ik droom van een
man met twee leden*

Magere
tv-programma's:
goed voor de liefde

Het nachtconcert

De blonde
wervelstorm

PLAATS
GRATIS
UW KONTAKTADVERTENTIE

frivool

20 Magere tv-programma's: goed voor de liefde

21 De blonde wervelstorm

31 Frivooltje van de maand

33 De stofzuiger-verkoper, verhaal

37 Gerda's initiatief

39 De nieuwe generatie vlotte meisjes

41 In het groene knollenland

44 De kans van haar leven

48 Het nacht-concert

4 Ingrediënten voor een trio

8 Toen ik zestien was...

13 Simone's artikel

14 Barbara's spreekuur

15 Frivools brievenbus

16 Frank & vrij

17 Kontakten

19 Vrouwjes die van wanten weten

Redactie:
Simone Asser
Barbara van Doorn
Charles d'Yssigny
Anneke Kloos (interviews)
Lydia van Bennekom (research)
Hans Koene, eindredakteur
Foto's:
Peter van het Sant e.a.

Losse nummers: f 5,95
Abonnementen: f 50,- per half jaar;
f 100,- per jaar (incl. porti).

Postgiro 707526 van Editions Belrose, Postbus 936, Rotterdam.
Frivool wordt in neutrale, witte envelop verstuurd.

Voor het insturen van teksten, foto's en tekeningen aanvaardt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid.
Nadruk geheel of gedeeltelijk zonder toestemming van de uitgever verboden.*

Uitgever:
FRIVOOL PRESS
Postbus 936
3000 AX Rotterdam

Ingrediënten voor een trio

Men neme twee
vrolijke vriendinnen
en een potente man

*Het recept van onze chef-kok lijkt
eenvoudig genoeg. Men neme twee
vrolijke vriendinnen en een potente man.
Zo'n gerecht is vaker geserveerd en het
gaat 'm dan ook om de garni en de
kruiden en specerijen. Dat wordt door
onze chef-kok toegelicht:*

De garni, vertelt de chef-kok, bestaat uit een warm gedecoreerde kamer, met wat jachttrofeeën aan de wand, en een ruime, zeer ruime, met een zwarte deken beklede canapé. De kruiden en specerijen: de meisjes wonen samen, en niet voor niets, want ze mogen elkaar graag. Lesbische contacten komen regelmatig voor. Maar ze houden ook van mannen in het algemeen. En een van hen heeft op haar werk een jonge kerel uitgenodigd

eens op bezoek te komen. Precies om kwart over acht 's avonds. Dat is gemakkelijk, want dan kan zij daar rekening mee houden met de koffie en zo. Zogenaamd. Want om kwart over acht precies is er geen koffie, maar wel zorgen de vrolijke vriendinnen ervoor, dat ze met wat karig ondergoed bekleed op de zwarte deken zitten, als de bezoeker binnenkomt.

Die is stomverbaasd, wordt onzeker, aarzelt, wendt de

blik af en wil het liefst zo snel mogelijk weer weg. Daar komt niets van in. Zijn kennisje zegt met poeslieve stem, dat hij niet bang hoeft te zijn, dat hem niets zal gebeuren. Hij is toch niet preuts, wel? Dat laat hij niet over zijn kant gaan. Aarzelend komt hij op de rand van de grote canapé zitten. En als een van de meisjes zacht met haar tenen in zijn kruis begint te wrijven, neemt de begeerte bezit van hem.

Zijn verlegenheid verdwijnt vanzelf. Hij laat toe dat het andere meisje zijn broekriem en gulp losmaakt, hem begint uit te kleden en langzaam maar zeker komt hij in de stemming. De chef-kok besluit: dit is de tijd om het gerecht te serveren. Ik wens u smakelijk eten.

”Toen ik zestien was, ben ik voor de eerste keer met een jongen meegeweest”

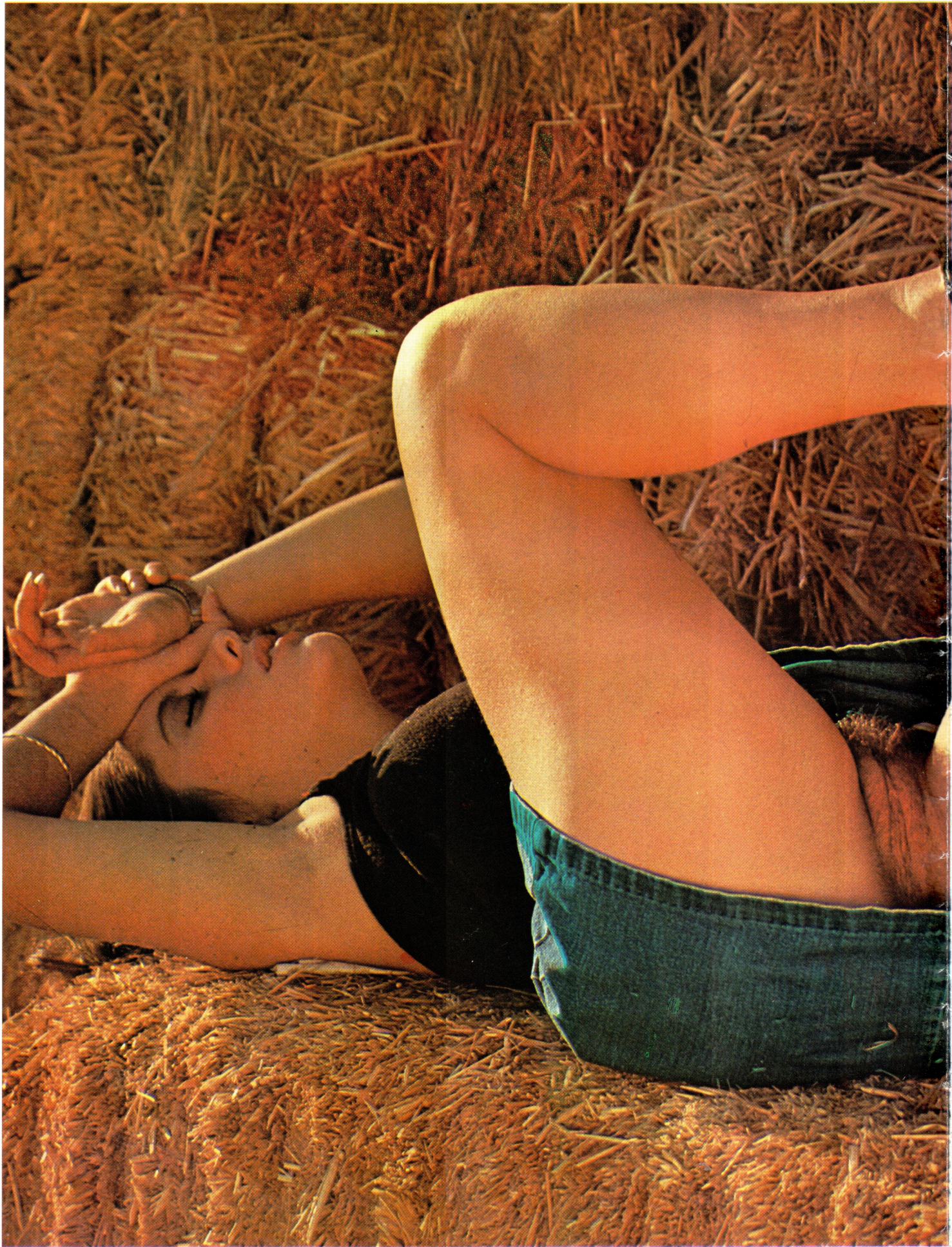
'Zal ik meteen mijn broekje maar uitdoen voor de foto's? Dat maakt me niets uit, hoor. Ik val met de deur in huis, want ik ken de vragen. Op mijn zestiende ben ik voor de eerste maal met een jongen meegeweest. Ik heb niet echt met hem gevrijd. Hij heeft alleen met zijn handen tussen mijn dij-

en gewoeld, want ik wilde toen nog niet verder. Misschien klinkt dat wat ouderwets voor een meisje van zestien, maar ik voelde het gewoon zo. En van sexualiteit wist ik al het een en ander af, begrijp me goed. Toen ik twaalf was, heb ik me voor het eerst zelf bevredigd. In de jaren daarna heb ik mijn techniek

van het masturberen verder ontwikkeld. Na die eerste ervaring met die jongen, ben ik een jaar later voor de eerste keer met een man naar bed geweest. Hij was 23 en ik was toen zeventien. Hij liet me op een gegeven ogenblik zijn lid zien. Eerst schrok ik wat, maar toen wilde ik graag. Ik was zo opgewon-

den, dat ik van de ontmaagding geen sikkepitje pijn heb gehad. Maar een orgasme, nee. Dat is nu anders. Ik ben al twintig. En in bed heb ik geen enkel probleem...'

Aha! Er is een nieuwe vervolgings(waan) aan de gang tegen pornografie: terug naar de middeleeuwen of boeken verbranden

Lieve vrienden
en vriendinnen,

Het zal u niet zijn ontgaan, de razzia's op pornografie. Enkele tientallen jaren nu wordt in Nederland de pornografie oogluikend toegelaten. Oogluikend, jawel. Want officieel is pornografie nog altijd in strijd met de zogenaamde goede zeden, dus strafbaar volgens wetten, die de mens beknotten, lam houden, betweterij. Maar goed: toegelaten. Men kon in ons land niet anders, wilde men niet belachelijk puriteins overkomen. Het fraaiste is, dat de pornografie in de opmars was vanuit het noorden, het koude noorden, jazer. Maar al lange tijd is onze zuidergrens een hechte barricade voor haar gebleken: in België worden nog altijd tijdschriften en boeken snel in beslag genomen als er een blote man en vrouw in staan. Blote vrouw is niet erg, redeneert men daar, maar tezamen met blote man, nee, dat wordt te gek. Ach, ach.

Nu over de nieuwe vervolging. Het woord alleen al is belast. Ik denk maar aan nazi-Duitsland voordat ons land werd overvallen: boeken verbranden die 'verkeerd' waren, andere ideeën verkondigen. Weg ermee, schadelijk voor het volk.

Volk. Weet u wat dat is? Volk is iets dat tegen zichzelf beschermd moet worden, dat zijn eigen aard en wensen niet mag nastreven. Volk is manipuleerbare rommel. En je kunt het volk zelfs zo gek krijgen dat het zijn eigen ont-plooiing verbrandt!

Ik bedoel nu niet alleen pornografie. Ik bedoel alle dissiderende geschriften. En het moet maar gezegd worden: volk, dat zijn we zelf.

Uit welke hoek komt nu de nieuwe vervolging van tijdschriften als Frivool? Het spijt me het u te moeten zeggen: uit de hoek van de vooruitstrevende vrouwen. Onder het mom: pornografie is beledigend voor de vrouw. Pornografie is magericht, exploitatie van haar, is tegen de vrouw, stelt haar in een kwaad en afhankelijk daglicht, vertegenwoordigt de mannenoverheersing in optima forma.

Achherejee, verzucht ik dan als vrouw. Ik hoor de ramen van sexwinkeltjes ingooien, ik ruik de gekladde verf op de sexbioscopen, ik ervaar zintuigelijk de misplaatste woede van de vooruitstrevende

sexegenoten en denk nog steeds: achherejee, waar zijn ze mee bezig.

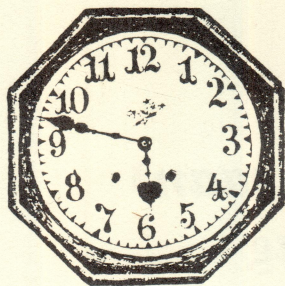
Vrouwen, naakt, met zware kettingen aan kerkmuren gekluisterd. Vrouwen die mishandeld worden met zwepen, met allerlei middeleeuwse martelwerktuigen. Vrouwen in strips die aangerand worden en ga zo maar door. Lectuur voor duidelijk sexueel afwijkende personen. Als die lectuur verboden en verbrand moet worden, hoe moeten die afwijkenden dan hun lees- en kijkhonger bevredigen?

Pornografie, zoals in een blad als Frivool, voorziet in een niet geringe behoefte. Dat blijkt uit de verkoopcijfers. Hebben vooruitstrevende vrouwen, geëmancipeerde vrouwen of zij die hiernaar streven, niet betere dingen te doen dan achter pornografie aan te hollen? Of is die nog het enige dat de totale bevrijding in de weg staat?

Nou nee, lijkt me. En echt, het is allemaal niet ons streven vrouwen beledigend te behandelen. Wij willen graag een onderhoudend sexblad maken, voor de liefhebbers. Daar gaan we dus maar mee door. Dat kunt u, lieve vrienden en vriendinnen, merken als het volgende nummer er weer is. We trotseren al die stenen en verfspuitbussen wel.

Uw

Suivour

Barbara's spreekuur

Op welke leeftijd zijn borsten op hun mooist?

Ik heb een tik en ben een grote bewonderaar en fan van borsten. Daarom leg ik u, Barbara, een vraag voor die u wellicht kunt beantwoorden. Ik wil graag weten op welke leeftijd borsten het mooist zijn. Door mijn beroep, dat ik voor de goede orde maar verzwijg, zie ik bijna dagelijks vrouwen bloot, in alle leeftijden. Het valt me op, dat tegenwoordig relatief veel jongere vrouwen en meisjes al slappe borsten hebben. Misschien verbeeld ik het me, maar kan het zijn, dat er steeds minder mooie borsten komen? En wat kan daarvan de oorzaak zijn?

Koen L.

Het mooiste zijn borsten aan het eind van de puberteit. Daarbij behouden kleinere borsten langer hun vorm, jarenlang. Volle borsten daarentegen vertonen al in het begin 'vermoeidheidsverschijnselen'.

Of het aantal mooie borsten relatief terugloopt, kan ik niet beoordelen. Tegenwoordig namelijk kun je meer blote borsten zien dan vroeger. Aan naaktstranden, en zelfs gewone stranden, en in tijdschriften kan men te kust en te keur borsten zien. Vroeger waren het vooral modellen voor schilders en beeldhouwers die hun (na-

tuurlijk fraaie borsten) lieten vereeuwigen.

Dat jonge meisjes al hangborsten hebben, is vaak een gevolg van verwaarlozing van spiertraining en van slechte bh's.

Voor de rest, meneer L., kan ik geen details geven. Er is naar dit onderwerp geen onderzoek verricht bij mijn weten. Misschien gaat iemand op dit onderwerp nog eens promoveren en dan kom ik er graag op terug. Het zou bijvoorbeeld best eens interessant zijn om na te gaan, welke invloed het al of niet dragen van bh's heeft en de kwaliteit van die bh's.

Nu het ons zo erg gemakkelijk gemaakt wordt, heeft de liefde aan bekoring ingeboet.

Misschien, mevrouw Barbara, lacht u me uit als u mijn vraag leest. Maar ik verzeker u, hij is serieus bedoeld.

Ik ben 23 jaar en ik heb een vriendin die twee jaar ouder is. In het begin was het erg moeilijk voor ons met elkaar te vrijen, omdat ik haar niet mee naar huis kon nemen. Mijn

vriendin van haar kant, woonde op kamers en mocht van haar hospita geen 'heren ontvangen'. Die hospita stond elke avond persoonlijk op wacht.

En als we dan eens alleen konden zijn, betekende dat voor beiden een feest. We hadden het alletwee niet rijk en konden ons geen luxe, zoals een hotelkamer, permitteren. Toch waren die momenten voor ons heel, heel mooi en opwindend. We konden nauwelijks wachten tot we een keer alleen waren en we hebben er vaak de gekste uitvluchten voor moeten verzinnen.

Nu wonen we al vijf maanden met elkaar in een gehuurd appartement. Wat mezelf betreft, heb ik moeten vaststellen dat de spanning en aardigheid eraf zijn. We houden nog steeds van elkaar en vrijen vaak, tot viermaal per week, maar het avontuur is er niet meer.

Kunnen we er iets aan doen? Is dit normaal?

drs. L.v.H.

Wat u hebt doorgemaakt, hebben al heel wat andere liefdesparen meegemaakt. U bent ook niet de eerste die mij hierover een vraag stelt. Maar omdat dit al weer enige tijd geleden is, zal ik er nog eens op ingaan.

Ik moet er de eerbiedwaardige psychiater uit Wenen, Freud, bijhalen. Hij stelde al jaren geleden dat de psychische waarde

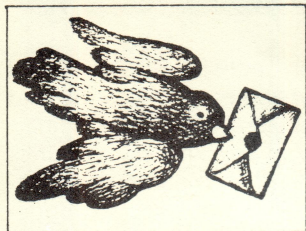
van seksuele behoeftes meteen daalt zodra de bevrediging gemakkelijk tot stand komt. Met andere woorden: er zijn hindernissen nodig om de libido (de begeerte) op te voeren.

U hebt het tegenwoordig gemakkelijker dan vroeger. Daardoor is het voor u minder aantrekkelijk met uw vriendin naar bed te gaan.

Hebt u vragen? Schrijf me dan. Adres: Barbara, redactie Frivool, postbus 936, 3000 AX ROTTERDAM.

FRIVOOL'S BRIEVENBUS

REAKTIES VAN LEZERS

Ze kunnen wel meer zeggen...

Volgens mij is het een misverstand als ik steeds weer hoor en lees, dat foto's van naakte mannen met opgerichte penissen ons vrouwen helemaal niets doen. Dat vrouwen visueel niets ondergaan daarbij. Ik denk dat ik een heel normale jonge vrouw ben en wat mij betreft, zie ik graag zulke foto's.

Uw redactieleden zijn toch voornamelijk vrouwen? Wat denken die ervan? Misschien is een vrouwelijke fotograaf (fotografe dus) een oplossing: zij benadert de opnames van de vrouwelijke kant.

A.de M.

Bravo!

Beste Frivolers, bravo! Ik ben erg enthousiast over jullie blad. Noteer me maar als abonnee. Ik wil het graag elke maand ontvangen. Ik heb als proef drie nummers achtereen gekocht om te zien of jullie blad goed bleef. Je hebt weleens uitschieters en ik dacht dat dit het geval kon zijn met het eerste

nummer dat ik kocht. Ge-

lukkig geen sadomasochistische toestanden, want daarvan moet ik altijd in de lach schieten, en dat bederft mijn concentratie en kijkplezier.

R.B.

Het bewijs

Ik heb het bewijs gevonden voor het feit, dat Frivool een blad voor mannen is. Jullie doen wel, alsof het ook voor vrouwen bestemd is, maar dat is niet zo. Het maakt kennelijk niets uit dat vrouwen in jullie redactie zitten. Nu het bewijs. In jullie blad staan foto's van vrijende mannen en vrouwen, maar ook van vrijende vrouwen onder elkaar. Niet van mannen onder elkaar. Bij groepsfoto's zie ik wel vrouwen die elkaar op intieme plaatsen aanraken en liefkozen, maar ik zie geen mannen die elkaar ook maar in de verste verte aanraken. Met andere woorden: wel lesbiennes in jullie blad, maar geen homo-mannen. Dat is het bewijs, dat Frivool een mannenblad is.

A.D. de B.

Donder op

Ik durf echt wel mijn naam te noemen als ik in volle verontwaardiging zeg: donder op met jullie troep. Als fatsoenlijke huisvrouw in Meppel wil ik die niet in huis aantreffen. Mijn zoon van 24 had uw blad op zijn kamer, nota bene. Dat geldt ook voor uw soortgenoten.

Andere hobby

Hoe durft u zulke foto's zomaar af te drukken en te verspreiden? Ik ben 25 jaar en had (gelukkig) nog nooit een sexblad in handen gehad. Maar dit slaat alles. Ik moet er niet aan denken, dat er voor zulke foto's geposeerd is. Wat voor soort rare mensen moeten dat zijn, die zich zo laten gaan voor een fotograaf. Je reinste Sodom en Ghomorra. Waar gaan we naartoe? Moeten mijn twee dochttertjes zo iets later onder ogen krijgen? Ik vraag u, zou u geen andere hobby kunnen zoeken? Graag.

Th.v.V.

Liefdeloos

Behalve dat het natuurlijk smerig is, valt mij de liefdeloosheid op van dat blaadje van u. Je ziet het overal. De geslachtsdaad en verder niks. Daar hoort liefde bij. We zijn toch geen dieren?

L.

Ik wist niet dat Frivool bestond

Regelmatig bekijk ik bij mijn sigarenwinkelier het assortiment sexbladen. Elke week (en dat is al jaren vaste prik) kies ik er twee uit en koop die. Het zijn lang niet altijd dezelfde. Ik selecteer snel, op de voorpagina en op de inhoud, die ik snel doorblader. U begrijpt dus al, dat ik selecteer op de foto's die erin staan, want de tekst is in zo'n moment

Op de prijs let ik dan niet, want je wilt weleens wat, zeg ik maar. Hoewel.

Maar afgelopen zaterdag (mijn koopdag) zag ik uw blad bij het sexassortiment. En ja, de lage prijs viel op. Maar niet alleen die, ook de voorpaginafoto. Bij het bladeren zag ik zoveel aantrekkelijke foto's, dat ik het blad meteen uitkoos.

Hoe komt het, vraag ik me nu af, dat ik uw blad nooit eerder tegenkwam? Was het er gewoon niet, of viel het me niet op?

Ik zei al dat ik onder andere selecteer op de foto's die ik snel bekijk. Nou, uw blad heeft uitstekende foto's! Scherpste en kleur en vooral papierkwaliteit zijn uitstekend. Zeker vergeleken met de prijs.

Ik kom nu bij de tekst. Goede, erotische teksten schrijven, is waarschijnlijk niet ieders werk. O, wat heb ik al wat ge-o.h. gelezen. Soms stopte ik al nadat ik een titel had gelezen. Je leest veel en wordt wijzer, denk ik dan. Ik denk dat alle bladen op pornografisch gebied lijden aan zwakke teksten. Verhalen kunnen best goed zijn. Dan is er meer aan de hand dan alleen de pure sex, is er een entourage, zal ik maar zeggen. Om bij foto's een tekst te maken, daar gaat het om. Men vervalt in herhalingen, bijna onvermijdelijk. En toch: zonder tekst is een blad niet af. Sommige fotoseries hebben ook een explicerende tekst nodig om te kunnen worden begrepen.

Lang genoeg nu. Ik houd uw blad in de gaten, mevrouw. Uw

mevr. A.n. I nauwlijks te doorbreken.

P.H.J.W.v.

frank en vrij

Halve erectie: dankzij acupunctuur kwam ik er helemaal bovenop

Uw artikelen over wat u noemt sexacupunctuur heb ik met belangstelling gelezen, omdat ik met deze behandelingsmethode zelf ervaringen heb opgedaan. Dat was al een half jaar voordat u met die artikelen kwam. Ik denk dat ik tot de eersten in dit land behoort die baat hebben gevonden bij de acupunctuur.

Bij mij ging het om erectiezwakte, een halve erectie. Ik had daar al twee jaar last van en ik ben nog maar net 38. Voor mijn vrouw en mij was dit heel vervelend. Met een halve erectie kon ik nauwelijks mijn lid in de schede van mijn vrouw schuiven. Tenslotte deed ik dat ook niet meer, en gebruikte mijn wijsvinger. Maar het gevoel, dat ik niet meer kon, maakte me treurig en depressief.

In het begin dacht ik nog dat het geen lichamelijke, maar een sociale oorzaak had. Ik had namelijk bij mijn bedrijf een andere functie gekregen die een grotere inzet van mij eiste. Ik meende dat het na een tijdje wel weer goed zou komen, maar dat gebeurde niet.

Met lood in de schoenen ben ik naar onze dokter gegaan. Ik kreeg van hem pillen die vast wel zouden helpen, zei hij. Maar ze hielpen niet.

Intussen kreeg mijn vrouw er genoeg van, zoals u zich kunt voorstellen. Ze probeerde het me gemak-

kelijk te maken met glijmiddelen, maar het waren allemaal doekjes voor het bloeden. En toen, via goede vrienden, na een intiem en goed gesprek, kwam ik terecht bij een natuurarts, die meteen veel begrip toonde voor mijn probleem en een uitgebreid onderzoek deed. Toen hij acupunctuur voorstelde, dacht ik eerst even aan boerenbedrog. Kon dat helpen? Met die naalden en zo? Hij overreedde me en stelde een kuur voor, waaraan ik me goed moest houden, zei hij, om een goede kans van slagen te hebben. Na drie weken, waarin niets gebeurde, trad er verbetering in. Na nog een week was ik weer de oude. De door verkramptheid en zenuwen geblokkeerde bloedtoevoer naar de penis was opgeheven.

H.

Waarom reageren vrouwen zelden?

Sinds 14 maanden lees ik Frivool, naast andere bladen. Als 25-jarige jongeman ben ik, sinds mijn verhouding met mijn ex-verloofde beëindigd is, op zoek naar een vrouw die naast sex ook vriendschap wil zonder relatie-claim.

Wat mij opvalt is, dat veel jonge vrouwen een man of vriend na een bepaalde tijd zien als bezit c.q. toekomstige echtgenoot, dus gebonden willen zijn aan één persoon.

Maar als een stel inmiddels gehuwd is, zie je in sexbladen en kranten veel advertenties verschijnen waarin men op zoek is naar een ander paar voor

p.r.-ruil of een man/vrouw voor aparte relaties met anderen.

Als nu echtparen zo vaak seksuele contacten met anderen willen leggen, moeten al die alleenstaande en tekortkomende vrouwen toch ook behoefte hebben aan contact met andere mannen om te kunnen krijgen waaraan zij behoefte hebben? Lees de reacties maar van vrouwen over mannelijke strippers en hun heimelijke verlangens.

Hoe komt het nu, dat al die vrouwen zelf nooit een contactadvertentie zetten? Is dat uit schaamte of zo? Of vinden vrouwen dat het immoreel is, als zij te kennen geven behoefte te hebben aan contact met andere mannen? Of zijn er zoveel alleenstaande mannen dat vrouwen geen advertentie hoeven te plaatsen om een partner te krijgen?

Ik weet niet of er een goed antwoord op deze vragen bestaat. Maar als er vrouwen hierop reageren als u deze brief plaatst, zal ik dat graag vernemen.

Behalve mezelf ken ik nog wel andere mannen, die bereid zijn echt een vrouw te verwennen zonder egoïstische instelling en met als doel er zelf ook plezier aan te beleven, maar niet uitsluitend.

Er moeten vrouwen zijn die dit willen. Maar waar blijven ze?

R.P.

Jeugdervaringen

Als jongetje van 6 jaar was André heel intelligent

en actief. Hij had veel vriendjes en was bij het spelen vaak hun leider. Van sex wist hij natuurlijk niets af, maar in deze wereld komt de sex ongemerkt, in diverse vormen op je af. Met zijn vriendjes deed hij vaak wie het verst kon plassen. Ze stonden dan langs de gracht en probeerden zo ver mogelijk te komen. Voorbijgangers schoten in de lach bij het zien van de ernstige gezichten van de jongens. André had al gauw in de gaten dat je deze wedstrijd kon winnen, als je erg nodig moest en je pieltje opstroopte. En vaak won hij de strijd.

André plaste vaak tegen een muur of boom, maar hij kwam erachter dat er in de stad urinoirs stonden voor grote mannen. En omdat hij ook graag groot wilde zijn, stapte hij een urinoir binnen. Hij had dit al enkele malen gedaan, toen er een grote kerel ook in het urinoir kwam plassen. De man deed een erg grote plas en stopte daarna zijn piemel niet in de broek terug, maar liet hem uit de gulp hangen. Langzaam kwam de piel omhoog; hij werd steeds groter, ging steeds hoger en tenslotte kwam er een grote knop op. Een rode knop. André keek zijn ogen uit. De man zei: 'Ja, jongen, zoiets krijg jij later ook hoor. Ik hoop dat je dan een hoop vrouwen kunt versieren, want een piel wil altijd in een kut.' Hij stopte de piel in zijn broek en ging weg. André had weer nieuwe indrukken opgedaan. En frank en vrij noteerde hij die.

S.B.Z.

**PLAATS
GRATIS
UW KONTAKTADVERTENTIE**

Waar zijn in A'dam
charm. en besch. echtp.
gezond en v.z.g.h. voor
vriendsch./erotiek? Leef-
tijd: 40-50 jr. Discr. verz.
Br. l.m.f.o.e.r. onder nr.
4348

frivool

● NEEM EEN
ABONNEMENT.
DA'S GEMAKKELIJK!

COUPON

ABONNEMENTEN

Ja, ik abonneer mij op Frivool. Het blad wordt aan mij in neutrale envelop verstuurd. Ik neem een abonnement voor:

1 jaar (f 100,- incl. porti)

1/2 jaar (f 50,- incl. porti)

Ik heb het bedrag heden overgemaakt per postgiro 707526 aan:

Editions Belrose, Postbus 936, Rotterdam.

Naam:
Plaats:
Adres:
* doorhalen wat niet verlangd wordt

Het liefdesleven van de dwergen

Uit: 'La vie d'amour des nains' door Gilbert Cláiron.

De penis van de dwergmannetjes is gemiddeld 24 millimeter lang. Een dwerg paart met de snelheid van een naaimachine, twaalf stoten per seconde. In Parijs is het een publiek geheim dat veel dames uit de z.g. betere kringen er stiekem dwergmannetjes op nahouden als minnaars, vooral omdat ze gemakkelijk verstopt kunnen worden in hoede- en schoendozen.

Gezien hun geringe lengte is de potentie van de dwergmannetjes aanzienlijk. Uit een enquête die in Parijs en omgeving werd gehouden, bleek dat zij tussen hun 12e en 20e jaar gemiddeld 30 maal per week geslachtsverkeer hebben.

Ze denken en doen voortdurend aan sex en daarvoor komen zij zelden onder de mensen. Vandaar, aldus de dwergonderzoeker Gâteau, dat men eeuwenlang meende dat er helemaal geen dwergen en kabouters bestonden. Vergeet dat maar! Aan het bestaan van dwergvrouwtjes wordt zelfs nu nog door sommigen getwijfeld.

Dwergen paren bij voorkeur rijdend (78%), d.w.z. dat het dwergvrouwtje op het mannetje zit die zijn penis met de snelheid van een naaimachine in het vaginaatje van het vrouwtje heen en weer beweegt.

Waar mensenmannen van dromen, lukt dwergen spelend: zeven maal in één nacht. De orgasmes zijn erg hevig. De vrouwtjes raken meestal even bewusteloos maar dat duurt kort.

Dwergmeisjes worden gemiddeld op zesjarige leeftijd ontmaagd. Dat is niet vreemd als we bedenken dat dwergen een gemiddelde leeftijd van 26 jaar bereiken.

Het is bewezen dat er intieme relaties tussen dwergen en mensen bestaan. In Parijs werd de dwerg-playboy Pruneau, die 42 cm lang is, verliefd op de dochter van de groenteboer Croc. Hij kwam tot haar knieën. Het meisje was erg mooi en ook erg wellustig. Ze vond het goed dat Pruneau 's nachts bij haar in bed kwam en dan zo'n twaalf nummertjes maakte tussen haar dijen zonder dat haar maagdenvlies kapot ging. Zo kwam het dat het meisje drie jaar later als maagd met een dominee in het huwelijk kon treden.

In de betere standen van Parijs is het mode om als huisvriend een dwerg te hebben. De dames, buiten medeweten van hun echtgenoten, verstoppen hun dwergminnaars en maken er gebruik van als hun dat uitkomt. Met twaalf stoten per seconde zijn ze onvervangbaar.

Marjö, het mooie meisje uit Aarhus

door Charles d'Yssigny

Marjö uit Aarhus. Ja, dat was een korte, maar hevige vakantieliefde. Ik was met vakantie in Jutland. Met een vriend had ik een kanotocht over de Liim Fjord gemaakt en daarna waren we voor enkele dagen op een camping bij Aarhus neergestreken. Aarhus is een havenstadje aan het Kattegat, erg gezellig, en het weer was schitterend.

We waren op zoek naar Deense meisjes. Op jacht noemden we het. Na de sportieve kanotocht lekker vrijen, versieren. Thuis in Nederland hadden ze gezegd: die Deense meisjes, pas op, die weten van wanten. En we namen dat graag aan, maar het was nu ook weer niet zo, dat we nagefloten of aangerand werden. Pas na twee dagen aan het strand kwam ik in contact met Marjö, mollig en jong, met lang, strogeel haar en met haar mocht ik mee naar huis omdat ze me aardig vond. Omdat ik geen Deens sprak en spreek, zei Marjö in het Engels: 'You are nice' en ik antwoordde: 'You too but more.'

Ik had er geen flauw idee van waar ze me mee naartoe nam, maar het bleek een luxueuze bungalow net even buiten de stad te zijn. Daar woonde zij, met haar ouders, maar die waren voor drie weken naar Zuid-Frankrijk met vakantie. Marjö had het rijk alleen.

Toen we eenmaal binnen waren, begreep ik wat ze bedoeld hadden, die zeiden dat de Deense meisjes van wanten weten.

Vrouwetjes die van wanten weten

Marjö begon met het leeghalen van een koelkast die vol Deense lekkernijen bleek. Niet alleen de heerlijke blauwe schimmelkaas, maar gerookte schelvis, garnalen in thijmmayonaise en ga zo maar door. Ik moest in conditie zijn, vond Marjö blijkbaar.

Daarna trok ze me mee onder de douche. Maar samen douchen was er niet bij. Eerst ik en toen zij. En daarna, met volle maag en schoongewassen body, naar bed. Drommels, die Marjö kon er wat van. Later vertelde zij trots dat zij eens gepo-seerd had voor een sex-

blad en liet me een foto zien. Het is de foto die u hier ziet. Toen ik haar vroeg van wie de penis op de foto was, haalde zij haar mooie schouders op en zei: 'I do not know, just a man.' Zo zijn die Deense meisjes.

*Magere tv-programma's
zijn goed voor de liefde:*

Knop in, sex aan...

Een contrastprogramma van magere tv-avonden

Zaterdag was vroeger de sexdag. Na het bad gingen tussen negen en elf uur 's avonds bijna alle Nederlanders paarsgewijs naar bed. Tegenwoordig zitten ze om die tijd voor de buis, knabbelen pinda's en drinken bier en sherry. Wordt er dan straks, na de uitzending gevrijd, of helemaal niet?

Ik heb zo hier en daar eens mijn licht opgestoken hoe het nu zit met het verband tv-kijken en sexualiteit. Erg verrassend waren de antwoorden op mijn vragen niet. Door de tv zijn de sexgewoonten van de Nederlanders erg veranderd. Vooral bij echtparen boven de 35, die houden van thuiszijn en een groot deel van hun vrije tijd voor de buis doorbrengen. Bij hen is de bijslaap zo'n negentig minuten verschoven, tenminste als het programma niet te slecht is.

Een bouwvakker van 38

jaar zei het zo: 'Als er niks bijzonders op de buis is, gaat de knop in en de sex aan. Dan liggen we er soms om negen uur al in en voeren ons eigen contrastprogramma op.'

Hieruit blijkt hoe belangrijk magere tv is of herhalingen voor de tweede, zelfs derde keer. Slechte tv wordt zo een politiek wapen als het om geboortevermeerdering gaat. In sommige streken in Frankrijk bijvoorbeeld, waar de tv uitvalt of als het personeel weer eens staakt, blijkt negen maanden later een kleine geboortegolf het gevolg te zijn. De populariteit van een programma zou dus aan de geboortecijfers zijn af te lezen!

Maar sommigen zeiden ook, dat bepaalde films op de tv een stimulerende werking hebben en opwekken tot intimiteiten. Dat effect is echter zelden zo groot dat het tot spon-

tane acties komt. Een gymleraar (40) zegt: 'We wachten altijd tot de film is afgelopen.'

Sportprogramma's op de late zaterdagavond zijn voor naar liefde hongerende, maar niet in sport geïnteresseerde vrouwen een kweeling, want zij liggen dan meestal alleen in bed terwijl de echtgenoot liever naar een voetbalwedstrijd kijkt.

Een pluspunt: de televisie heeft ervoor gezorgd, dat de ochtendcoïtus nieuw leven werd ingeblazen. 'We doen het tegenwoordig vaker op zondagmorgen, als we zaterdagavond lang voor de buis hebben gezeten,' verklaart een 37-jarige wachtmeester der rijkspolitie.

- gehoord
- gelezen
- gezien

*Als het om geld gaat,
kennen schoonouders
geen genade*

De bruid was 18 jaar en overleefde het huwelijk met nog geen twee weken. Ze werd in een dorpje in de Indiase deelstaat Bengalen door de familie van de bruidegom levend verbrand. De ouders van de jonge bruidegom hadden met de ouders van de bruid afgesproken, dat deze laatste een motorfiets in het huwelijk in zou brengen. Deze afspraak kon uit pure armoede niet worden nagekomen...

Het bruidsschatsysteem, dat in India al duizenden jaren als een kankergetel woekert, heeft ook tegenwoordig nog nare gevolgen. Meisjes worden als het ware verkocht aan bruidegommen als zij een bepaalde bruidsschat kunnen opbrengen. En zij worden gestraft als zij, of de ouders, later die belofte niet waar kunnen maken. Het is namelijk ouders er veel aan gelegen hun dochter aan de man te brengen.

In Nieuw-Delhi is er nu een anti-bruidsschatcomité opgericht door geëmancipeerde vrouwen om de verschrikkelijke uitwassen van het systeem aan te pakken. De meeste zelfmoorden van jonge vrouwen zijn in werkelijkheid, volgens de politie, bruidsschattragedies. De meisjes worden in een brandstapel geduwd of zolang met verwijten overspoeld, tot ze er zelf een eind aan maken.

Mannen zijn voor haar niet veilig

De blonde wervelstorm

'Ga je nog even mee naar m'n flat, als je je glas leeg hebt, nog wat koffie drinken?'

'Eh goed. Waar woon je eigenlijk?'

'Vijf minuten rijden in een auto als jij hebt. Ik haal vast mijn jas.'

'Ik reken af.'

'Je moet hier wel vijftig rijden.'

'Sorry, je hebt gelijk.'

'Hoef je niet naar huis? Wacht er niemand op je?'

'Ik woon hier niet. Ik ben hier voor zaken.'

'Hm. Nu eerste straat rechts, dat flatgebouw daar.'

'Leuke flat heb je.'

'Vind je? Kom eens hier zitten op de bank. Je bent toch niet bleu, wel?'

'Jij loopt hard van sta-

pel. Die rits gaat wat moeilijk. Ik doe het zelf wel. Zullen we niet eerst even rustig iets drinken?'

'Daar heb ik nu eigenlijk geen tijd voor, als je het niet erg vindt. Wacht even, ik trek eerst wat uit.'

'Zo'n vrouw als jij heb ik nog nooit ontmoet.'

'Dat kan. Trek nu zelf even je broek uit, wil je? En meteen die wit-

te onderbroek, dat maakt alles veel gemakkelijker.'

'Moeten de gordijnen niet dicht? Denk je niet, dat -'

'We zitten hier twaalf hoog. Inkijk is uitgesloten, zogezegd.'

'Het is het idee maar. Ik -'

'Waarvoor ben je met me meegegaan? We gaan nu vrijen, nu.'

” U ziet hier wat vakantiekiejkjes van mij.
Ze zijn afgelopen jaar genomen op Majorca,
door mijn vriend Paul, die fotogek is vooral
als het om blote vrouwen gaat. Hij heeft een
telelens waarmee hij naaktbaadsters in de verte
haarscherp kan fotograferen. Jaloers ben ik
niet, want Paul houdt het uitsluitend op
fotografische liefde.
Behalve dan wat mij betreft.

”

Frivooltje van de maand Dora:

**Ik droom van een man
met twee leden**

”

Laatst mocht ik een wens doen, toen we een vallende ster boven zee zagen.

Ik wist zo gauw niets te bedenken en Paul hielp me. Je droomt toch wel eens iets, wat je graag wilt, zei hij. Ja, zei ik, ik droom af en toe van een man met twee leden. Paul vroeg: met twee wát?

Met twee leden, herhaalde ik, twee penissen als je dat beter begrijpt. Paul was verbijsterd.

”

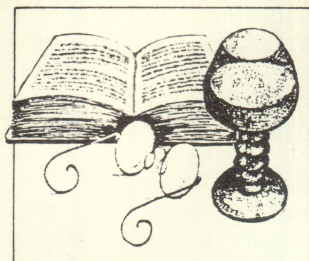
”

*Jij wilt tweemaal
zoveel orgasmes, zei
hij grimmig. Nee,
zei ik, dat hoeft niet
zo nodig. Jij wilt
er een in je schede
en een in je anus,
zeker, zei hij. Nee,
zei ik, daarom ook
niet. Aha, zei hij,
twee tegelijk in je
schede dan. Nee,
weer mis, zei ik.
Ik geef het op, zei
Paul. Ik zei: een in
me en een om mee te
spelen.*

”

FRIVOOL VERHAAL

De stof- zuiger- verkoper

door Ernst Walter
vert. Charles d'Yssigny

Je sjokt met je demonstratie-stofzuiger langs de deuren tot je er spuugzat van hebt. Je demonstreert en praat als brugman. En dan plotseling die vrouw, die alleen een schortje voor lijkt te hebben. Even later sta je samen met haar onder de douche en je hebt de hele lange dag nog geen vijf dollar verdiend. Maar wat je met die vrouw beleeft, maakt zo'n zakelijk mislukte dag weer dubbel en dwars goed.

Ik hield mijn verkooppraatje. Het was al de twintigste keer vandaag en het was heet. Ik zweette, ik had dorst en het lukte maar niet om van iemand vijf dollar aanbetalings los te peuten voor een stofzuiger. Toch be-

zocht ik die dag een splinternieuwe buitenwijk in het westen van de stad. Zou u van een arme sloeber, die bezweet op de stoep staat, een verkoopverhaaltje afsteekt en u bijna met zijn ogen uitkleedt, zou u van zo'n man een stofzuiger willen kopen en dan nog vijf dollar aanbetalings geven ook?

U niet en ik ook niet. 'Mevrouw,' zei ik, 'ik kom van de firma Fredericks. U kent de zaak misschien? Of hebt u al een stofzuiger? Maar zo'n apparaat gaat niet eeuwig mee en reparatie is dan vaak niet lonend. Ouderdomskwalen, afgelopen. Wij zelf worden immers ook ouder.'

'Dat klopt,' zei ze en het was haar stem die me opeens deed opkijken van mijn stofzuiger. De stem was donker en zwoel en zij was een erg knappe vrouw. Ze had alleen een schortje voor. Misschien zat er nog een slipje onder, dat kon ik niet zien. De schouderbandjes liepen over de tepels van haar borsten. Nou ja, het was een hete dag. In een tuin verderop had ik zelfs een naakte vrouw onder een parasol zien liggen, maar ook een hond, die meteen ging blaffen toen ik bij het tuinhek stond. Ik begon te stotteren. 'U, sorry, hoeft niet bang te zijn voor ouderdomskwalen. Ik bedoel...'

'Kom maar binnen,' zei ze. 'Ik zie het al. U hebt iets fris nodig.'

Zij bleef staan en ik liep haar voorbij. Mijn stofzuiger stond op de stoep. Ik bevond me in een bungalow en het was er heerlijk koel, maar ik bleef zweten en dat kwam door de geur en door haar.

Ze deed de deur dicht. Ik keek rond. 'Gaat u toch

zitten', riep zij ergens vandaan. De begane grond van de bungalow bestond uit één grote ruimte en ergens zou ook wel een keuken zijn. Ik had zoiets nog nooit gezien. Het rook naar geld, het rook naar haar. Het rook goed. Ik nam plaats op een bank en keek door het brede raam. Vlak voor de bank stond een lage tafel. Zij was de eerste die me binnenliet. Ik hoopte van haar vijf dollar los te krijgen. Maar nu had ik een whisky nodig, zonder soda, maar met ijs. En precies dat, was wat zij me bracht.

De fauteuils bij de tafel hadden een vreemde bruine kleur. Ze zagen er zacht uit en warm, zoals zij.

Ze zette twee glazen op de tafel en schonk uit een fles met een donker etiket. Het rook naar whisky. Daarbij kwamen ijsblokjes. Ik dronk en nu begon ik nog heviger te zweten; ik voelde het langs mijn rug lopen.

Het was een erg goede whisky en ik ging er bijna van onderuit. Ik had namelijk sinds het ontbijt niets meer gegeten.

Kijk, ik heb een vriendin. Het is niet zo, dat ik in m'n eentje door de stad zwerv. Van deur naar deur, van weigering naar weigering, hongerig en dorstig. Ze heet Darlene en verkoopt nylons. En in bed is ze tamelijk goed. En ik, ik ben eigenlijk boekhouder van m'n vak, maar de zaak ging failliet, de baas naar Mexico enzovoort, u begrijpt het wel. Dus moest ik ander werk zoeken. Tijdelijk doe ik in stofzuigers, want straks heeft iemand wel weer een boekhouder nodig. Die gaan ook de pijp uit en dan ben ik opvolger. Tot die tijd moest ik

zien rond te komen.

'Nog eentje?' vroeg ze.

Ik staarde de hele tijd naar haar. De schouderbandjes waren intussen van de tepels geschoven. Mijn ogen hadden als het ware een rustpunt gevonden. En wat voor een!

Ik knikte. Ze vulde mijn glas. Ik dronk en snakte naar adem. Maar toen was het voorbij en voelde ik me beter, vooral omdat ze het kennelijk plezierig vond dat ik zo naar haar bleef staren. Ze wist dat ze er zijn mocht. Ze was bijna net zo lang als ik, net zo gebruind en blond. Haar borsten waren middelgroot en de tepels stonden gespannen. Haar teennagels waren felrood gelakt. Ik voelde geen honger meer, alleen begeerte. Die vrouw daar in haar stoel, echtgenoot ergens op kantoor die dit alles hier bij elkaar verdiende. Misschien zat op dit moment wel zijn secretaresse op zijn schoot. Elke dag kreeg hij zoveel dollars en aan het eind van het jaar tantième. Hij behoorde tot de mensen die ik benijdde. En wie en wat was ik? Verdorie, wat was ik?

Ze schonk onze derde whisky in. Ik dronk die in één teug op. Toen viel ik opzij en moet enige tijd bewusteloos zijn geweest. Toen ik weer bijkwam, had ze een bord met brood, worst, ham, boter en kaas voor me op de tafel gezet en koffie.

'Een zwaar beroep heb je, niet?' zei ze.

Niets ter wereld, zelfs zij niet, kon voorkomen dat ik me op de lekkernijen stortte. Ik vrat, echt. De eerste happen slikte ik heel door en zij zat daar maar, en glimlachte en liet haar mooie borsten bengelen. Maar haar glimlachen was geen spot, geen

spelletje van de rijke dame en de hongerige arme.

'Hoe heet je?' vroeg ze. Ik zei: Martin en zij heette Roberta.

'Roberta...'

Ik herhaalde haar naam enkele malen tussen het eten door. De naam beviel me, alles aan haar trouwens.

'Je kunt straks gaan douchen, Martin,' zei ze nog. Het klonk als een hemelse zegen.

Ik stond onder de douche en het was een heerlijk gevoel. Langzaam draaide ik het water kouder. Zij stond naast me en ook dat was een heerlijk gevoel.

'Nog kouder,' zei ze en ik draaide de warme kraan helemaal dicht.

Ze sloeg beide armen om mijn nek en drukte haar harde tepels tegen me aan. Ik greep, terwijl het water als een scherm over

ons heenviel, haar billen en tilde haar op. Zo bleven we enkele minuten staan en het was verrukkelijk toen ze aan mijn nek hing en ik langzaam in haar schoof. We maakten geen enkele beweging tot ik haar op de vloer liet glijden.

'Man toch,' zei ze en meer niet.

Ik draaide de kraan dicht. We keken elkaar aan en ze lachte en ik wist wat ze

dacht. Aan haar gezicht had ik gezien, dat mijn handelwijze nieuw voor haar was, maar ze had er wel van genoten.

Ze sloeg een handdoek om haar hals en ging de badkamer uit naar de slaapkamer. Ze ging voor een spiegel staan en keek naar zichzelf. Naar haar natte haar en de tepels die nu nog harder waren geworden.

Het duurde een tijdje voordat ze weer beneden kwam en op de bank ging zitten. Ik was helemaal niet moe meer en dronk nog een glas whisky nadat zij ijsblokjes had gehaald. Ik dronk net zo begerig als ik haar straks nog een keer zou nemen. Ik dacht helemaal niet aan mijn vriendin Darlene en zou me haar gezicht niet eens kunnen voorstellen. Misschien verkocht ze op dit moment wel een paar nylons en kreeg als dank een glimlach omdat ze altijd zo vriendelijk was.

Het was een droom. Of niet. Die vrouw, die daar naakt naast me in de fauteuil zat. Hoe heette ze ook alweer? O ja, Roberta. Roberta!

Deze vrouw hoefde niet langs de deuren met nylons. Plotseling zag ik in gedachten een dikke kerel in een kantoor. Hij zag eruit als de man voor wie ik stofzuigers verkocht. Gisteren had ik geen enkele verkocht en vandaag... nou ja, misschien ook niet.

We dronken en zij dronk mee alsof ze niets anders gewend was. Buiten was het nog altijd erg warm, want ik zag door het raam een vrouw in bikini landerig door een tuin lopen. 'Getrouwd?'

Ik gaf glimlachend een ontkennend antwoord.

We speelden kat en muis. Ik hoefde mijn hand maar

uit te steken en ik was de kat. Zij hoefde haar hand maar uit te steken, en ik was de muis. We speelden een vreemd spel, een spel tussen twee vreemden en toch wist elk van ons wat verlies of winst betekende. En beiden genoten we van de minuten, voordat... Het was een liefdesspel zonder lichamelijke aanraking. We voelden elkaars blikken, zoals die over ons lichaam zwaaiden als scherpe zoeklichten.

Misschien was dit allemaal voor haar nieuw en had ze mij in een opwelling binnen gevraagd. Haar ogen hadden een uitdrukking van schaamte, maar tegelijk van schemerige begeerte. Zo keken we naar elkaar en spraken weinig. Dat duurde wel een kwartier lang, maar vraag me niet precies naar de tijd. Het was namelijk een tijdeloze ervaring. Waarom zouden we praten, waarom zouden we elkaar vragen stellen, als het ons beiden maar om één ding te doen was? Ik bleef koppig wachten. Ik was immers uitgenodigd, nietwaar? Ik was niet binnengedrongen in haar bungalow om de geweldpleger te spelen. Ik had beleefd af te wachten en dat was voor de verandering eens een heerlijke situatie. Met een zucht kwam ze tenslotte overeind uit haar fauteuil. Niet langzaam, niet verlegen kwam ze op mijn schoot zitten en ik was helemaal niet teder en zacht toen we voor de tweede keer samensmolten, twee vreemden die deden wat ze voelden dat ze moesten doen.

Face to face zat ze op mijn schoot en boog haar gezicht voorover om goed te kunnen zien hoe mijn penis in en uit haar schede schoof. Ik sloeg mijn

handen rond haar billen en temperde haar wilde bewegingen om niet te snel een orgasme te krijgen. Maar haar geweld was niet te stuiten. Ik was de muis en zij de kat. Mijn handen verslapten en zij gaf het ritme aan, het ritme dat mij ontschoot, hoewel ik het nu wel kan natrommelen. Tenslotte wierp zij haar hoofd wild achterover en begon te kreunen, steeds luider, tot zij het uitschreeuwde van wellust en een orgasme

kreeg. Met de vele whisky in mijn lichaam ramde ik door. Het duurde lang en zij vond dat niet erg, in tegendeel: opnieuw bloeide er uit haar verslappening een ritme op dat het mijne overwon, zegevierde en het initiatief nam, verdorie, wat moest ik, doorgaan natuurlijk tot, tot wat, tot de grote uitputting. En er stond nog altijd een demonstratiestofzuiger op de stoep.

Drie uur later had ik mijn kleren weer aan. Het was

nog steeds licht buiten. Roberta lag doezelig op de bank, naakt, en keek met lodderige ogen naar de whiskyfles.

'Koop je morgen een stofzuiger van me?' vroeg ik. 'Natuurlijk, Martin,' zei ze en zwaaide.

'Tot morgen dan,' zei ik zakelijk. En zij knikte heftig van ja.

Welgemutst, vol goede moed, was mijn eerste gang de volgende ochtend naar Roberta's bungalow. Een oude vrouw met een bril met dikke glazen op deed open. Ik knipperde even met mijn ogen en zei toen: 'Mevrouw, ik ben van de firma Fredericks. Misschien kent u de zaak, en ik...' 'Gaat u maar weer weg!' zei ze.

'Maar... maar ik heb een afspraak met de jonge dame die hier gisteren was, om een stofzuiger...'

'Gaat u maar weg!' herhaalde zij. 'Die trut! Kent u haar?'

Ik schudde mijn hoofd.

'Dat was onze oppas. Geen flauw idee waar ze nu is. Maar ze heeft alle whisky opgezopen, die trut. Ik weet niet hoe mijn man aan haar gekomen is. Hij liegt altijd als het om vrouwen gaat, altijd, elk woord is een leugen. En maakt u nu dat u wegkomt!'

'Als de zaak er zo voorstaat, grág mevrouw.' En ik ging. Ja, Roberta heette zij.

Ik maakte dat ik wegkwam. Met mijn demonstratiestofzuiger! Vijf huizen verder, voor een open raam, zag ik een jonge vrouw zitten. In bikini, met loshangende schouderbandjes. Ze had een prominente boezem en hongerige ogen. 'Komt u even binnen,' zei ze nadat ik mijn verkoopverhaaltje had gehouden...

In haar hart was Gerda een tiranne. Maar ze deed haar uiterste best dat te verbergen. Dat was moeilijk, vooral waar het haar vriendjes betrof. En soms, soms, had ze geluk en kon ze haar tirannie uitleven...

Doe je onderbroek uit, kijk naar het plafond en denk ergens aan wat niet met mij te maken heeft

'Goed', zei Karel met matte stem en verheugde zich heimelijk op wat komen ging. Aha, hij was een

geëmancipeerde man, zoals dat heette. Hij wilde weleens zien en voelen hoe dat in zijn werk ging,

als een vrouw vond dat het initiatief aan haar lag. Hij deed zijn best en keek naar het plafond in plaats

van naar Gerda's verleidelijke lichaam.

Dat was moeilijk, uiterst moeilijk, maar hij deed wat hij kon.

Gerda peuterde aan zijn gulp. Ritselend hoorde hij de rits opengaan en meteen was er al een stuk spanning weg en drong zijn stijve penis naar buiten. Met de riem had Gerda wat meer moeite. Het is iets anders een riem los te maken als je er voor staat dan wanneer je erin zit.

'Gewoon uit het gaatje halen,' zei Karel.

'Blijf naar boven kijken,' kaatste Gerda terug en glimlachend hief hij zijn hoofd op en keek naar het plafond. 'Goed, jij je zin,' bromde hij.

Het was zover. Gerda stroopte de broek omlaag, tastte in zijn slip en haalde de penis tevoorschijn. Haastig knoopte ze haar bloesje los en nu voelde hij hoe ze zijn penis over haar tepels wreef. Het wond hem enorm op en stiekem keek hij even omlaag. Gerda was te druk bezig en merkte het niet. Het gewrijf langs haar tepels duurde lang en Karel voelde ook hoe die steeds harder werden. Nu begon Gerda te likken. Karel hield het maar nauwelijks uit.

'Wat zachter, Gerda,' zei hij, 'anders gaat het mis.' 'Hou je stil,' siste Gerda. 'Wel verdorie,' zei Karel en trok zijn penis terug. Maar Gerda greep er me-

teen naar en stak hem in haar mond. Het was warm en zacht daarbinnen en Karel zuchtte, want de sterke prikkel verdween gelukkig.

'Beter zo?' vroeg Gerda met volle mond. 'Je mag nu kijken.'

Karel keek. Hij zag zijn penis in Gerda's mond en Gerda's lichaam. En hij werd een beetje gek en wilde wat doen. Maar hij had Gerda beloofd dat zij aan de beurt was, dus.

Gerda liet zijn penis los en zei: 'Wil je nu op je rug gaan liggen?'

'Hier?'

'Ja, gewoon hier.'

Met tegenzin liet hij zich op zijn rug zakken en Gerda torende boven hem. De furie, dacht hij, wat gaat ze doen?

Gerda draaide hem haar rug toe en dus ook haar billen. Hij watertandde. Ze ging gespreid over hem heen staan. Hij keek recht van achteren in haar kruis met haar en klamme, openstaande schaamlippen. Gerda ging door de knieën, pakte zijn penis en stak die langzaam, proevend, in haar vagina. Het volle gewicht van haar billen daalde neer op zijn buik. Hij lag klem. Het in- en uitschuiven lag helemaal in Gerda's handen. Dat deed Gerda langzaam, te langzaam voor hem. Pas toen zij een orgasme kreeg en haar dijen spreidde, kwam er ruimte voor hem en zonder protest liet Gerda hem zijn gang gaan tot hij wild schokkend eindelijk ook aan zijn trekken kwam.

Twee meisjes met één man. Dat riekt naar mannelijke hegemonie, naar haremt toestanden in het klein. Maar zo is het niet, want niet de man is de initiatiefnemer, de bedenker, maar dat zijn twee meisjes. Zij strikken samen één man en hij is eigenlijk 'slachtoffer'.

De nieuwe generatie vlotte meisjes

Op de foto links onder ziet u twee meisjes bezig met een man. Geheel links zit nog een man. Hij is 'afgewerkt' door de dames, want er wordt niet met z'n vieren gevrijd, maar met z'n drieën. Dat maken de dames uit. Onder het vrolijke volkje aan de Amerikaanse universiteiten is dit inmiddels een druk beoefend gezelschapsspel geworden.

'Sex op grotere schaal, dus groepssex met meerdere personen, daar hou-

den we niet zo van,' zegt Alice, 21, tijdens een enquête over groepssex en partnerruil onder studenten. 'Maar als twee meisjes goed met elkaar kunnen opschieten en zo'n beetje dezelfde smaak hebben wat mannen betreft, kun je veel lol hebben. Samen met één boy slapen betekent iets nieuws, je ontdekt nieuwe dingen.'

Uit de enquête bleek dat veel van die boys het heerlijk vinden. Een oude droom gaat in vervulling: twee meisjes tegelijk. Sommigen zouden willen dat het er drie of vier waren.

Maar als het dan zover is en de man aan twee wel lustige meisjes is uitgeleverd, wordt hij vaak onzeker. Hij gaat twijfelen of hij het wel voor elkaar zal krijgen en lijdt onder het vrouwelijke geweld.

Dan moeten de twee meisjes ervoor zorgen dat de onzekere held zijn zelfvertrouwen terugkrijgt, anders loopt het in het honderd.

Susan, 22 jaar, vertelt: 'De remmingen verdwenen pas toen we alle drie naakt waren en elkaars lichaam bevoelden. Jenny en ik namen het initiatief en gingen met de boy spelen. Eerst namen we zijn 'onschuldige' lichaamsdelen onderhanden. Toen zijn lid. We werden aardig wellustig. Ik schoof mijn hand tussen Jenny's dijen. Die was erg nat.'

Hieruit blijkt, wat al vermoed mocht worden: het betreft meestal twee meisjes die in lesbische contacten geen bezwaren zien. Waarom zouden ze ook? De nieuwe seksuele generatie is bijna aan de macht. Een man is voor hen een stuk speelgoed. Meer niet. En als die man

zich vereerd voelt met twee meisjes, als hij denkt de meerdere te zijn, is dat mooi meegenomen, want hij heeft dan meer zelfvertrouwen. En dat willen de meisjes graag, want dan kan hij wat presteren. Laat hem in die waan, is hun motto.

'Het is heerlijk om samen met een meisje, waarop je erg gesteld bent, een man te liefkozen,' zegt Patty, 23. 'Echte liefde speelt geen rol. Alleen lol en wellust. Als het om liefde ging, zou er immers jaloezie ontstaan.'

'Je leert veel van elkaar,' zei een andere studente. 'en wat ook belangrijk is, je raakt je remmingen kwijt. Je ziet de ander dingen doen, die je als taboe beschouwde.'

Susan liet Jenny voorgaan bij de coïtus. 'Toen zij een orgasme kreeg en wild bewoog en kreunde, maakte me dat zo geil dat ik ging masturberen en na een halve minuut zelf een orgasme had.'

Een 19-jarige studente van een sportacademie: 'Mijn vriendin en ik hadden een jongen uitgenodigd die we aardig vonden. Toen hij onze kamer binnenkwam, merkten we meteen aan zijn gedrag dat hij er geen flauw idee van had wat we met hem van plan waren. Hij heeft het geweten! We begonnen hem regelrecht te verleiden. Eerst verzette hij zich, maar we wisten hoe het moest. Mijn vriendin kleepte zich in de badkamer uit en kwam naakt de kamer in. Toen wist hij dat het menens was. Om hem niet in verlegenheid te brengen, kleepten we hem langzaam uit en deden alsof we zijn penis bewonderden, die natuurlijk al in erectie was. Dit deed hem goed. We hadden hem gefopt met de

'penistrots' van de man.' Zulke driehoeken kunnen natuurlijk ook in de ruime, Amerikaanse auto's plaatshebben of aan het strand.

Weet het mannelijke 'slachtoffer' eigenlijk van tevoren wat twee meisjes met hem van plan zijn? Hierover lopen de meningen uiteen. Sommige

mannen doen net alsof ze van de prins geen kwaad weten en gedragen zich als argeloze jongens, maar weten wel degelijk wat er gaat gebeuren.

Uit de enquête bleek, dat de meisjes het vooral leuk vinden als de boy pas later merkt dat hij lustobject is. 'Dan heeft hij geen tijd meer zich tweemaal te stel-

len en zich vertwijfeld af te vragen of hij het wel redt, met twee meisjes tegelijk.'

Er zijn mannen, die goed kunnen acteren en welbewust graag in een valstrik lopen...

Een vrolijke weduwe, ook wel vrolijk weeuwtje genaamd, is een jonge, aantrekkelijke vrouw, die de dood van haar echtgenoot niet betreurt, maar bij nader inzien toejuicht, want de mannen komen als vliegen op de stroop af.

In het groene knollenland van een rijke vrolijke weduwe

Ze had een paar villa's langs Zuid-Europa's kusten en een riant huis in Arnhem. Bij het huis en de villa's behoorden aparte minnaars. Die sleepte ze niet mee, die waren ter plaatse aanwezig. Dat was niet alleen spannend, het bespaarde ook reiskosten. En de minnaar die liet merken dat hij op een voordelig huwelijk uit was, hoefde niet terug te komen en werd vervangen. Van de ene dag op de andere, want ze stonden in de rij. Madame, zoals ze zich graag liet noemen, was daarin onverbiddelijk. En ze mocht er zijn. Dat wist ze en ze maakte er gebruik van. Haar lust en haar leven bestond uit liefde, de rest interesseerde haar nauwelijks, want daar had ze voldoende van.

Bij de villa in Antibes behoorde Julien, Fransman en expert op het gebied van de Franse liefde. Het woord voor liefde en liefste is in die taal hetzelfde: amour. Faire l'amour betekent: vrijen. Mon amour betekent: lieveling of schat. En l'amour betekent: liefde. Gecomplieerd, maar het is nu eenmaal zo. Vandaar dat men er in Frankrijk ook vaak een potje van maakt, als men zelf niet meer weet hoe het in elkaar zit.

Julien had een vaag beroep, maar dat kon Madame niet schelen. Iets in onroerend goed. Maar altijd netjes gekleed, schoon gewassen, ietsje geparfumeerd tegen de knoflookstank, maar altijd goedgegumtst potent.

Julien vond Madame bij het zwembad, privé, natuurlijk. Of hij haar te hete borsten wat wilde relaxen. Mais oui, zei Julien bereidwillig.

Toen Julien Madame's borsten had relaxed, moest hij op zijn buik gaan liggen en Madame drukte een zoen op zijn rechter bil, het afgesproken sein voor de totale overgave. Van Julien.

De kans van haar leven

Toen de lesbische journaliste K. tijdens een persconferentie de Somalische schoonheid R. ontmoette, die deel uitmaakte van een dansgroep, besepte zij dat dit de kans van haar leven was om nader kennis te maken met een erg mooi meisje.

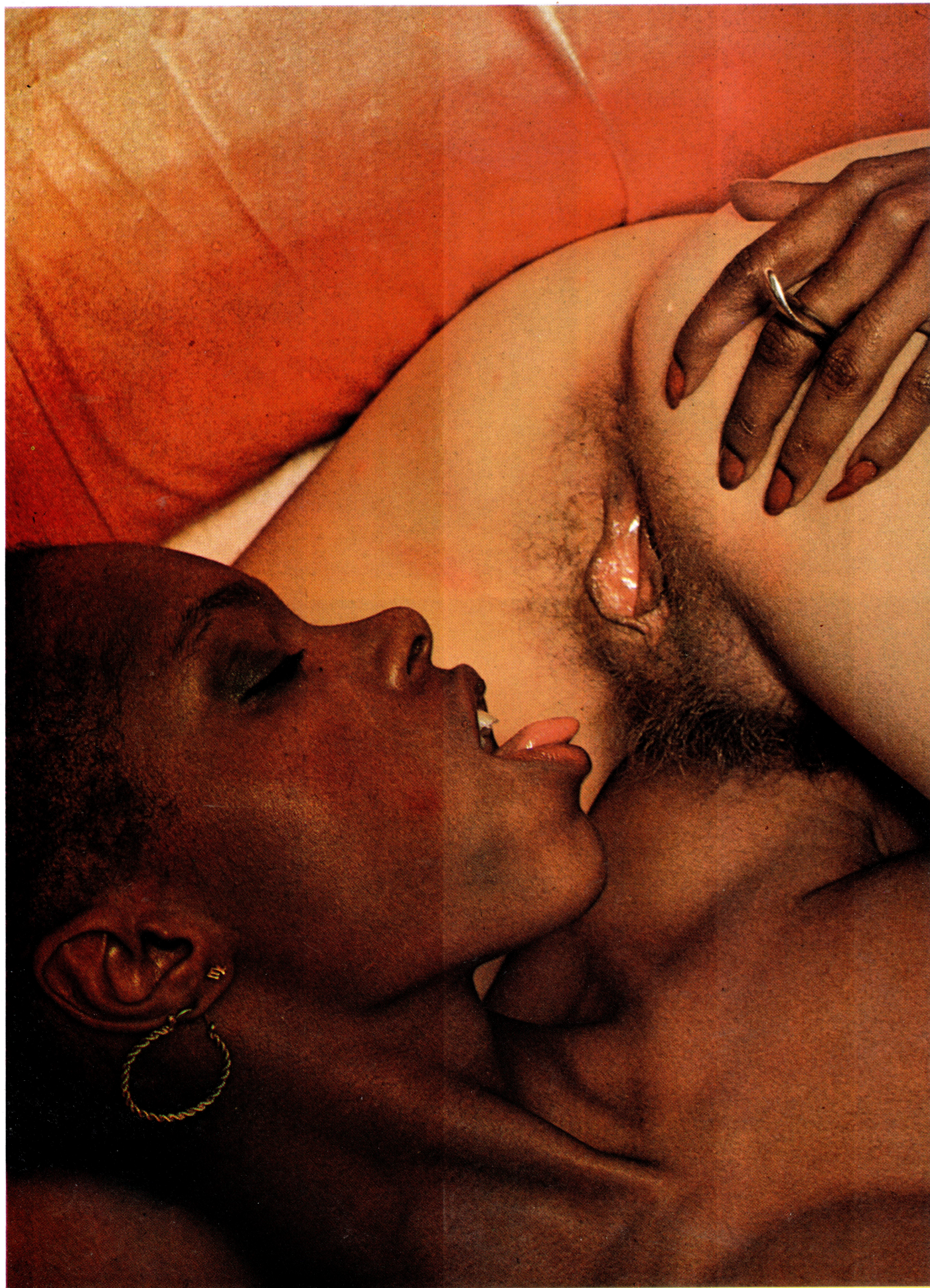
K. stond meteen in vuur en vlam en liet dit merken. De Somalische schoonheid R. beantwoordde deze belangstelling. Beide vrouwen voelden zich tot elkaar aangetrokken. De journaliste K. wilde graag een interview met R. en daar had de niets vermoedende artistieke lei-

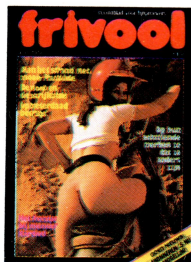
der van de Somalische dansgroep niets tegen, in tegendeel. Publiciteit was goed voor de groep.

Na het interview in een befaamd restaurant, nodigde K. haar uit bij haar thuis. In het later gepubliceerde interview staat daar niets over vermeld. Wat de twee vrouwen daar bespraken en deden, is nooit in de krant gekomen. Alleen K.'s verborgen camera heeft iets geregistreerd. De journaliste K. is namelijk een enthousiast verzamelaarster van foto's van haar eigen lesbische verhoudingen.

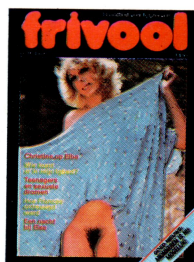

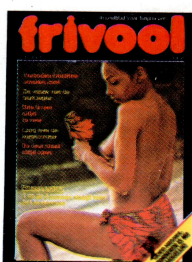

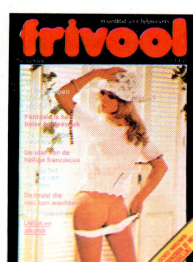
15

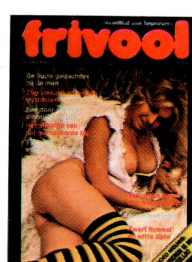
16

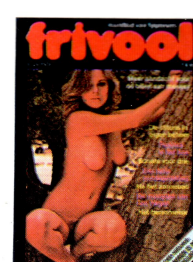
17

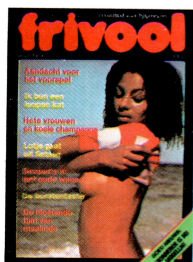
18

19

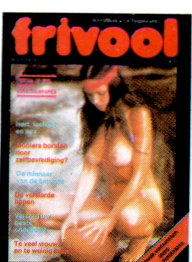
20

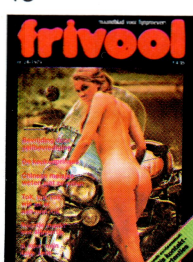
21

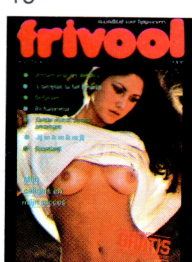
22

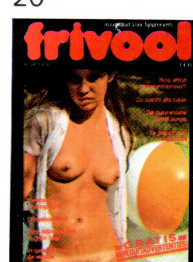
23

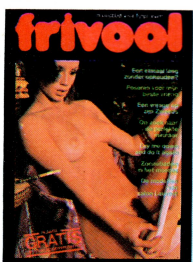
24

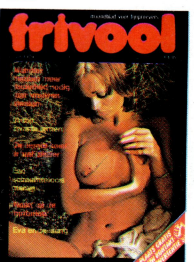
25

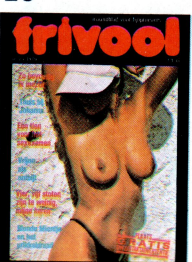
26

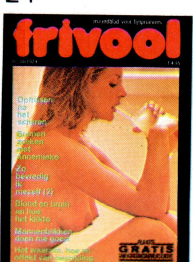
27

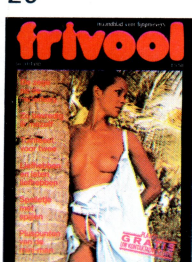
28

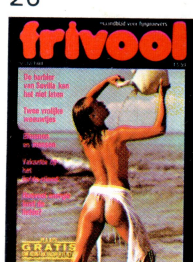
29

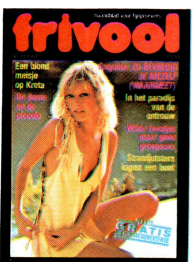
30

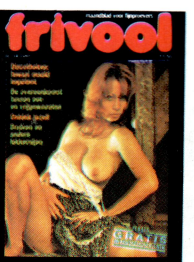
31

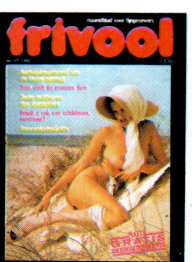
32

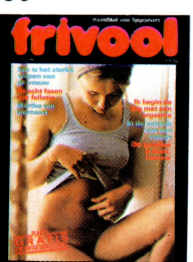
33

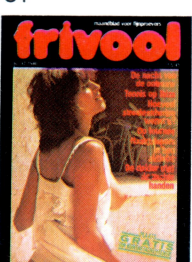
34

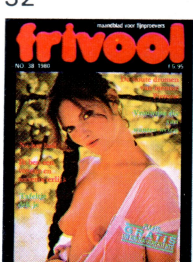
35

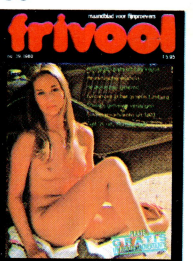
36

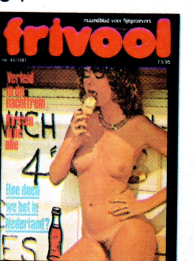
37

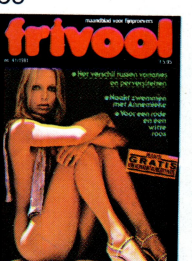
38

39

40

41

Alle nummers van FRIVOOL kunt u nabestellen!

Alle Frivools vanaf het eerste nummer binnen uw bereik.
De bestelde nummers krijgt u discreet thuis gestuurd.
De nummers 1 t/m 10 kosten per stuk incl. porto f 3,95.
De nummers 11 t/m 30 kosten per stuk incl. porto f 4,95.
De nummers 31 enz. kosten per stuk incl. porto f 5,95.

Zo bestelt u:
per postgiro (overboekings- of stortingskaart) maakt u het bedrag over aan:
Editions Belrose, Postbus 936, 3000 AX Rotterdam
Postgironummer: 707526
Vermeld: naam, adres en woonplaats. Onderop de kaart zet u: verzoeken
toezending Frivools nrs.: ...
Wij zorgen voor de rest.

Violistes zijn ook mensen

Het nachtconcert

Zwaaiend met zijn dirigeerstokje, het oog zwevend over de partituur, keek hij af en toe strak naar de altvioliste. Niet omdat zij vals speelde of geen maat hield, maar om haar verrukkelijke benen in zwarte nylons. Hij was woedend op zichzelf. Altijd weer vergat hij de muziek voor een vrouwelijk lid van het orkest. Daardoor zou hij nooit een wereldberoemd dirigent worden. De muziek was voor hem niet het enige. Altijd weer dwaalde zijn aandacht af

naar een vrouw in het orkest. Hij kon het niet helpen, de volgorde was: vrouwen en muziek, en niet andersom.

Toen het concert afgelopen was, sprak hij haar aan. Zoals meestal het geval was, voelde het meisje zich geleid. Het klikte, dacht hij. Maar nu verder? Konden ze nog wat napraten over de muzikale interpretatie? Natuurlijk, was het antwoord.

En zo begon het nachtconcert.

In ons volgende nummer:

Dracula komt op bezoek

Zomerzothoid

De tong in de opmars

Type luxe vrouwtje

Zon en geslachtsdelen

De Rollrijder

Tot het
volgende
nummer!*

*Frivool
verschijnt
maandelijks!

frivool

frivool is een blad voor
moderne mensen die er-
van houden open over
de dingen te denken en
te praten.